

رویکرد سیدرحیم نعمتی

سیرک ورشو فقط با حضور دلکک‌ها!

مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، اواسط ماه ژانویه در جریان سفر یک هفته‌ای خود به هشت کشور عربی منطقه بود که خبر تشکیل کنفرانسی در ورشو را داد. پمپئو آن موقع به منطقه آمده بود تا از یک سسو شکست چند روز قبل جان بولتون، مشاور امنیت ملی امریکا در مأموریتش به منطقه را جبران کرده باشد و از سبوی دیگر، نگرانی‌های متحدین منطقه‌ای امریکا را بر طرف کند که بابت دستور دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا، برای خروج نیروهای امریکایی از سوریه به وجود آمده بود. پمپئو محور سفر خود را بر مبنای تبلیغات شدیدی علیه ایران قرار داد تا دست‌کم بخشی از این دو هدف محقق شود و لوح تبلیغات و وعده‌ای بود که برای کنفرانسی در ورشو، پایتخت لهستان، داد. او از کنفرانسی گفت که هدفش ایجاد ائتلاف جهانی علیه ایران است و تأکید کرد که برای تشکیل این ائتلاف کشورهایی از سرتاسر جهان جمع خواهند شد. این کنفرانس در روزهای چهارشنبه و پنج‌شنبه گذشته تشکیل شد و همان‌طور که انتظار می‌رفت چیزی بیشتر از یک نمایش تبلیغاتی علیه ایران نبود و نشست واقعی کیلومترها دورتر در شهر سوچی روسیه بود که سه رئیس‌جمهور روسیه، ایران و ترکیه در مورد سوریه بحث و گفت‌وگو می کردند.

■ **سیرک تبلیغاتی**

طبیعی بود که واکنش ایران به این کنفرانس از همان ابتدای امر صریح و قاطع باشد و به همین جهت بود که محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران، این کنفرانس را به عنوان «سیرک مذبوحانه ضد ایرانی» توصیف کرد و یادآور نمایش قبلی امریکا علیه ایران شده بود و تصویری از آن نمایش را در صفحه توئیتری‌اش گذاشت که رؤسای جمهور امریکا، روسیه و برخی از رهبران وقت منطقه در آن عکس دیده می‌شدند. واقعیت این است که آنچه در ورشو اتفاق افتاد چیزی کمتر از یک سیرک تبلیغاتی نبود به‌خصوص اینکه سطح سیاسی آن بسیار پایین‌تر از حدی بود که در آن عکس دیده می‌شد. نه تنها هیچ‌یک از رهبران سیاسی در این کنفرانس شرکت نداشتند، از میان ۲۲ کشور عربی تنها هشت کشور در سطح وزیر خارجه در کنفرانس شرکت کردند و حتی مصر و تونس هم در سطحی پایین‌تر و با فرستادن معاون وزیر خارجه خود حاضر شده بودند. گذشته از این کشورهای الجزایر، قطر، لبنان، عراق و تشکیلات خودگردان فلسطین هم حاضر نشدند نماینده‌ای به این کنفرانس بفرستند. بنابراین، امریکا در گام نخست نتوانست چپه متحد منطقه‌ای علیه ایران را در کنفرانس شکل بدهد و باید گفت وضعیت امریکا در بین متحدین اروپایی‌اش از این هم بدتر بود. قدری‌ما موگرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، از اول برنامه کاری خود را بهانه آورد تا در ورشو حاضر نشود و وزرای خارجه آلمان و فرانسه هم به این کنفرانس نرفتند. جرمی هانت،

وزیر خارجه بریتانیا، به ورشو رفت اما برنامه خود را محدود به موضوع بمن کرد تا خود را چندان درگیر هدف ضد ایرانی امریکا نکرده باشد. امریکا تنها کشوری بود که بالاترین سطح سیاسی خود را به ورشو فرستاده بود که البته این هم نه در سطح ریاست جمهوری بلکه با حضور مایک پنس، معاون رئیس‌جمهور بود. در هر صورت، میزان حضور کشورها در این کنفرانس به‌رغم تلاش مصرانه امریکا در حدی نبود که بتوان آن را چیزی بیشتر از یک سیرک تبلیغاتی دانست که نمی‌توانست پیامد عملی داشته باشد تا چه رسد به اینکه ائتلاف جهانی علیه ایران را تشکیل بدهد.

■ **نگاه اروپایی**

مشکل امریکا در ورشو تنها سطح پایین کشورهای حاضر و برآورده نشدن وعده‌هایش نبود بلکه هم‌زمان با این کنفرانس، مقاله‌ای در روزنامه آلمانی زوددویچه به چاپ رسید که نه تنها تفاوت دیدگاه اروپا با امریکا بلکه حتی عمق اختلاف بین این دو را بیان می‌کرد. مقاله تحت عنوان «اگر ما نه، پس چه کسی؟» و محصول مشترک هایکو ماس و ژان ایو لودریان، وزرای خارجه آلمان و فرانسه، بود. هرچند این دو در مقاله خود مشخصاً نه نامی از امریکا و نه نامی از ترامپ برده بودند اما لحن تند نوشته آنها به‌خوبی نشان می‌داد که منظورشان

جز ترامپ و سیاست خارجی امریکا نیست. این دو در مقاله خود از بحران عمیقی گفته‌اند که بر نظم چندجانبه جهانی حاکم شده و از جنگ جهانی دوم به این سو بی‌سابقه است.

هر دو معتقدند که «ناسیونالیسم و قلدرمایی» چالش‌های موجود در عرصه بین‌المللی را عمیق‌تر و اعتمادپذیری

وجه قابل توجه کنفرانس ورشو نه در متن اصلی و شعارهای پمپئو برای تشکیل ائتلاف جهانی علیه ایران، بلکه در حاشیه‌هایی بود که شاید به چشم نمی‌آمدند اما باید گفت به‌طور کامل بر متنی سایه انداخته و حتی اهمیت بیشتری از آن داشتند. یک حاشیه مربوط می‌شد به خود میزبان و اینکه چرا لهستان حاضر شد میزبانی این کنفرانس را به عهده بگیرد. به‌رغم سخنان پاتسک چاپوتوویچ، وزیر خارجه لهستان علیه ایران در کنفرانس ورشو، اما باید گفت که سخنان او بیشتر برای خوشایند امریکا بود تا اینکه منظور و مقصود اصلی لهستان از برگزاری این کنفرانس باشد. رابرت چولدا، تحلیلگر سیاسی و استاد دانشگاه لودز فرانسه، به تارنمای آلمانی دوپچه‌وله می‌گوید: «محرك اصلی برگزاری کنفرانس ورشو برای لهستان، روسیه است و نه ایران یا حتی خاورمیانه، آنچه برای دولت لهستان مهم است داشتن یک پایگاه نظامی ارتش امریکا در خاک لهستان است.» از لحن این محقق پیداست که لهستان برای به دست آوردن حمایت نظامی امریکا با واشگتن دست به معامله‌ای زده تا در ازای برگزاری این کنفرانس حمایت نظامی واشگتن را به دست بیاورد. حاشیه دیگر با رفتن جرارد کوشنر، داماد و مشاور ارشد ترامپ، به این کنفرانس معلوم می‌شود که طی دو سال گذشته مسئولیت پرونده سازش بین اعراب و رژیم صهیونیستی را به عهده داشته است. روشن است که او برای موضوع ایران با تشکیل ائتلافی علیه ایران به ورشو ترفته بود بلکه هدف او مربوط به پرونده‌ای می‌شود که در دست دارد به‌خصوص اینکه بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی و هیئت‌هایی از کشورهای عربی در ورشو حضور داشتند. شکی نیست که کوشنر از این فرصت برای پیشبرد پرونده‌اش استفاده کرده و رایزنی‌هایی با نتانیاهو و هیئت‌های عربی ایران داده که بنابر این رایزنی‌ها وعده داده طرح صلح امریکا مشهور به «معامله قرن» را بعد از انتخابات پارلمانی رژیم صهیونیستی در نیم آوریل اعلام خواهد کرد. بنابراین، کنفرانس ورشو بیشتر در خدمت اهداف خاص میزبان یا زد و بند رژیم صهیونیستی یا برخی از کشورهای عربی بوده تا اینکه محلی برای تحقق شعارهای ضد ایرانی امریکا باشد.

■ **سوچی در برابر ورشو**

شاید هم‌زمانی نشست سوچی با ورشو اتفاقی بوده و از قبل پیش‌بینی نشده بود اما این هم‌زمانی اتفاق افتاد و باعث شد تا دست‌کم از لحاظ نمادی، سوچی در مقابل ورشو قرار بگیرد. برخلاف ورشو، نشست سوچی سر و صدای زیادی نداشت و در آن خبری از سخنرانی‌های تند و آتشین نبود اما هم از لحاظ سطح سیاسی قابل توجه بود و هم از لحاظ دستور کار. حضور سه رئیس‌جمهور روسیه، ایران و ترکیه نه تنها باعث شد تا سطح سیاسی نشست سوچی اهمیت بیشتری از کنفرانس ورشو داشته باشد بلکه هم نقش این سه کشور در منطقه و هم دستور کار این نشست کارایی آن را ثابت می‌کرد، بر خلاف کنفرانس ورشو که حتی قادر به انتشار بیانیه یا دست‌کم متن پایانی نبود. نکته جالب توجه اینجا است که موضوع سوریه یکی از موضوعات اصلی کنفرانس ورشو بود که با نام «صلح و امنیت در خاورمیانه» تشکیل شد اما نه تنها نمایندہ‌ای از سوریه چه از طرف دولت و چه مخالفان در این کنفرانس حضور نداشت بلکه نمایندہ‌ای از سه کشور تأثیرگذار روسیه، ایران و ترکیه نیز حضور نداشت. بنابراین، کنفرانس ورشو نمی‌تواند تأثیری در بحرانی‌ترین پرونده خاورمیانه داشته باشد اما در مقابل، سه نشست قبلی بین سه کشور روسیه، ایران و ترکیه تا کنون نقش تعیین‌کننده‌ای در به سرانجام رساندن بحران سوریه داشته و به همین جهت هم نشست سوچی نه تنها برای سر و سامان دادن استناد ادب بلکه برای تدوین قانون اساسی سوریه تعیین‌کننده است. باید به یاد داشت از توافق سوچی در اکتبر گذشته بود که نقشه راهی برای وضعیت ادب به دست آمد و حالا سه کشور آماده می‌شوند تا راه را برای تدوین قانون اساسی سوریه هموار کنند. به واسطه این نقش برای نشست سوچی است که باید آن را درست نقطه مقابل کنفرانس ورشو دانست؛ کنفرانسی که چیزی نبود جز بیهابویی بسیار برای هیچ.

نقشه‌های گنج «اقتصاد عراق»

از یک طرف کشور همسایه غربی گنج‌های زیادی در خود جای داده و از طرف دیگر فرصت‌های تاریخی استثنایی برای ایرانیان فراهم شده تا حضور اقتصادی قدرتمندی

دورنما

محمد بابایی

در عراق پس از صدام، تحریم، جنگ و داعش داشته باشند. مقامات غربی پس از اینکه به این نتیجه رسیدند نفوذ ایران در منطقه به مرحله برگشت‌ناپذیر رسیده و از طریق زور و نابین مسلح خود امکان ساقط کردن دولت‌های متحد ایران در سوریه، بغداد و یمن را ندارند، تمام قوای خود را به حوزه اقتصاد آوردند تا بدین طریق مقاومت را به زانو در آورند به‌ویژه این که آنها به‌خوبی به ضعف اقتصادی تهران آگاه هستند.

پس حالا زمان آن فرا رسیده تا ایرانیان نیز گاردی سراسر اقتصادی گرفته و به دنبال فرصت‌هایی باشند که تحریم و جنگ اقتصادی به‌رغم تهدید بودن با خود به همراه دارند. تحریم فروش نفت و کاهش ارزش پول ملی انگیزه کنهظیری را برای «برون‌گرایی اقتصادی» و صادرات غیرنفتی فراهم آورده‌اند. بازار کشورهای همسایه طبیعتاً اولین هدف هستند. همانگونه که مقام معظم رهبری در سخنرانی اول فروردین ۱۳۹۷ فرمودند: «اگر بتوانیم ۲۰ درصد نیاز بازارهای ۱۵ همسایه ایران را با کالای مرغوب ایرانی تأمین کنیم، در ایجاد اشتغال و افزایش ثروت ملی گام‌های مهمی برداشته‌ایم.» در میان کشورهای همسایه، عراق از شرایط استثنایی برای رسیدن به این هدف برخوردار است. سه دهه دیکتاتوری و جنگ‌های صدام، تحریم‌های غرب و سه سال و نیم جنگ شهری با داعش انبوهی از ویرانی و غصب‌اقدایی بر عراق تحمیل کرده‌اند. ۲۰۰ میلیارد دلار میانگین تخمین‌هایی است که برای بازسازی و رفع عقب‌ماندگی‌های این کشور زده می‌شود و به توجه به اینکه عراق یک کشور نفت‌خیزی است به نظر نمی‌رسد در میان مدت و بلندمدت مشکلی برای تأمین این هزینه‌ها داشته باشد. در همین حال، شرایط جغرافیایی، تاریخی، سیاسی، فرهنگی و این اواخر پیروزی‌های میدانی مقاومت علیه تروریسم و پروژه‌های بی‌ثبات‌ساز غربی باعث شده‌اند تا ایرانیان بیش از هر کس دیگری استحقاق حضور در بازار بزرگ عراق را داشته باشند.

هجوم گسترده تجار و بازرگانان ایرانی برای حضور در بازار عراق از یک طرف و ابعاد گسترده و پیچیده اقتصاد این کشور از طرف دیگر این نیاز را ایجاد می‌کرد تا پویایی اقتصاد عراق را بر اساس آخرین اطلاعات و آمار به تصویر کشد تا برای بازرگانان، محققان و سیاستگذاران ایرانی راهی برای بازار این کشور فراهم آورد. ضرورت این مسئله زمانی به صورت جدی احساس شد که محمدجواد ظریف وزیر خارجه به همراه عده‌ای از فعالان بخش خصوصی در کنفرانس بازسازی عراق شرکت کردند و با «اطلاعات و آمارهای متناقض مواجه» شدند. در جریان این سفر بود که جرعه نوشتن کتابی درباره اقتصاد عراق زده شد و سید حمید حسینی دبیر اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق پیشنهاد داد اطلاعات از منابع مختلف جمع‌آوری، مقایسه و اعتبارسنجی شود. سرانجام این کتاب پس از شش ماه با عنوان «اقتصاد عراق» به قلم رضا مونسان، رئیس کمیسیون «خدمات فنی، مهندسی و صنعت ساختمان» اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق و خاتم دکتر مردانه استاد اقتصاد در دانشگاه به چاپ رسید. در فصل اول کتاب، پس از معرفی استان‌های عراق، به جمعیت‌شناسی و تحلیل شاخص‌های فضای کسب و کار پرداخته شده و در فصل دوم تمام شاخص‌های اقتصادی عراق از منابع مختلف جمع‌آوری، اعتبارسنجی و تحلیل شده است. در فصل دوم کتاب نیز فهرستی از تمام فرصت‌های سرمایه‌گذاری در عراق که در منابع مختلف معرفی شده‌اند، گردآوری، تجمیع، ترجمه و در ۱۳ صفحه‌ر ارائه شده‌اند. در بخش پایانی هم ترجمه آخرین نسخ قوانین سرمایه‌گذاری عراق در بخش فدرال و اقلیم، به همراه فهرستی از نشانی وب‌سایت‌های سازمان‌ها و نهادهای دولتی و خصوصی عراق ارائه شده است.

نکته مهمی که تاجران و سرمایه‌گذاران ایرانی برای حضور در بازار عراق باید در نظر داشته باشند این است که منطقه و ساختار اقتصادی و سیاسی جهان در حال گذار و آشوب قرار دارد اما می‌توانند اطمینان پیدا کنند که پیروزی منطقه‌ای تهران به مرحله برگشت‌ناپذیر رسیده و می‌توانند زیر چتر امنیتی و سیاسی مقاومت به دنبال اهداف اقتصادی خود باشند. درواقع کسانی در بازار عراق موفق خواهند بود که بتوانند در این مرحله گذار کسب و کارشان را به شکل مناسب هدایت کنند تا در مرحله ثبات از رقبای خود چندین گام جلو باشند.

آگهی تحدید حدود اختصاصی حوزه ثبتی شهرستان اراک

نظر به اینکه برابر ماده ۳ قانون و ماده ۱۳آیین‌نامه تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی فاقد سند رسمی به موجب آرای شماره ۷۸۷-۱۳۹۷/۴/۶ و ۱۸۰۳- ۱۳۹۷/۸/۳ شش‌دانگ یک باب مغازه به مساحت ۹۴/۲۵ متر مربع پلاک ۵۳ فرعی از ۳۹۴۷ اصلی واقع در بخش یک اراک به مالکیت محمود مشهدی درآمده است و چون تحدید حدود کلی پلاک ۳۹۴۷ اصلی صورت گرفته ولی با مجاورین اختلاف داشته و با مجاورین مطابقت نداشته فلذا طبق تقاضای نامبرده آگهی تحدید حدود اختصاصی منتشر و تحدید حدود پلاک مذکور مورخه ۱۳۹۸/۱/۷ ساعت ۱۱ صبح در محل انجام می‌گردد لذا به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت اسناد و املاک به مالک پلاک و مجاورین فوق‌الذکر بوسیله این آگهی اخطار می‌گردد که در روز و ساعت مقرر حاضر نباشند مطابق ماده ۱۵ قانون مزبور ملک مورد آگهی با حدود اظهار شده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد و اعتراضات مجاورین نسبت به حدود حقوق ارفاقی نیز صاحبان ملک که در موقع مقرر حاضر نبوده‌اند مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت فقط تا سی روز از تاریخ تحدید حدود پذیرفته خواهد شد و در اجرای تبصره دو ماده واحد قانون تعیین تکلیف پرونده‌های معترض ثبتی معترضین می‌بایست از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف یک ماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع ذیصلاح قضایی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند. تاریخ انتشار: ۱۳۹۷/۱۱/۲۷

م‌الف: ۵۷۸/ رئیس ثبت اسناد اراک- اسماعیلی

سازمان آگهی‌های روزنامه جوان

تلفنی آگهی می‌پذیرد

۸۸۳۴۱۶۵۴

فرم اشتراک روزنامه جوان

- ۱. مبلغ اشتراک را براساس جدول راهنمای مندرج به حساب سیبا ۰۰۷-۱۰۵۹۵۲۳۰ بانک ملی شعبه میدان فردوسی به نام شرکت پیام آوران نشر روز واریز نمایید.
- ۲. فرم پر شده اشتراک را به همراه اصل فیش بانکی به وسیله پست سفارشی به دفتر امور مشترکین روزنامه ارسال نمایید.
- ۳. ارسال نشریه پس از رسیدن فیش و فرم اشتراک از اول و شانزدهم هر ماه آغاز می‌شود.
- ۴. لطفاً کپی رسید بانکی را تا پایان مدت اشتراک نزد خود نگه دارید.
- ۵. در صورت تغییر نشانی در اسرع وقت امور مشترکین را مطلع فرمائید.

نام: (نام و نام خانوادگی:) تلفن تماس: (کدپستی الزامی است:) نام شرکت یا موسسه: (نشانی:)

هزینه اشتراک روزنامه (مبالغ به ریال) می‌باشد.

سه ماهه	۶ ماهه	نه ماهه	یکساله
۴۱۲/۵۰۰	۸۲۵/۰۰۰	۱/۲۳۷/۵۰۰	۱/۶۵۰/۰۰۰

توضیح: ایثارگران (خانواده معظم شهید، جانبازان عزیز و آزادگان سرافراز) از تخفیف ویژه ۲۰٪ بهره‌مند می‌شوند. آدرس: خیابان میرزای شیرازی، نرسیده به خیابان شهید مطهری، خیابان پانزدهم، پلاک ۴۴، طبقه دوم
تلفن: ۸۸۳۴۱۶۵۴
نمابر: ۸۸۳۴۱۶۵۰